

حکیم مشتموم کک یکلایی دکا توو: هیچ دوا خستن کی ه بزاردن کان لئار ادانییه واد ککی نه گگ

ئهممه شهمم سهرکی ئوتی حکمی نیشتمانی عمار حکیم، پشتیاستی کردوو ک قسه کردن لسه ر
دوا خستنی ه بزاردن به بنه مایه.

له بیان نامه کدا کدهستی مونه ع کتوو نووسینگه یه گه یاندنی حکیم ه یه گه یاندوو: عمار حکیم
ستایشی ئه وه وه نهی کرد به دهستی بهرکردنی سهرکوتنی وهرزی حوسه نی زیارتی ئه ربه عینی و
یادکردن وهی کچی دوا یی به غمبه بری خودا (دودی خوی گهوری لسه ر بهت)، به ستایشی خزمته
به رزکانی مهزارگه بهر نهکان، حکومت و کخراوه حوسه نییهکان و کاروانهکان به زیارتکارانی ئیمام
حسن (سهلامی خوی گهوری لسه ر بهت) له ناوخه و دهر وهی عهراق وه.

به گهوری به بیان نامه کک، حکیم جهختی له پهویستی بهروردنی کبه ککی ه بزاردن له هه موو
گه پانهکاندا کردوو نه وه و داوای گریکردن له ئیستغلاکردنی سهراوهکانی دهو بهت به مبهستی
ه بزاردن دهکات، جهختیشی له وه کردوو ک بهروردنی دروستی ئهم کبه ککی به گه خهش دهکات به
قهناغ ککی ئه رنه دوا ه بزاردن و بتوانهت ه بزاردن کانیه داهاتوو بهردوام بن.

حکیم ه یه گه یاند: ک قسه کردن لسه ر دوا خستنی ه بزاردن کان به بنه مایه و هه مووان پشتگیری له
نهجامدانیهان دهکانه له بهرواری دیاریکراودا، داوای بهشداریهکی فراوان و کاریگهر و ناگاداران

دځکات.

حکیم جځختی له گرنگی بنیاتنای دام‌زراوایی و پاراستن و پلرپځدانی له چوارچځوایی بزووتنځوایی
حکمتی نیشتمانیدا کردځو. ئم جځختمان لهسر گرتنځیری ځبازکی ماناوځند دووپا تکرځو، ک
ئو ځبازځی ک ځراقی پاراستوو و سقامگیری ئستای بدځستهځناو، و توانیمان بچینځ قځناځکی
سقامگیری بځردځوام و داوای نامادځوونی مځیدانی و بځاوکردنځوایی ځحی گځشبینی و ئځرنځنی لهځنو
گځلځکځماندا دځکات.